Ч. 175 (13.414). Львів, субота 8. липня 1933. Povolowa opłata zapłacono ryczałtem. Рік LIV.


# ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. щадн. 143.322.
Адреса для телеграм: „Діло", Львів.
Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 5·00 зол.
Чвертьрічно 15·00 „
Піврічно 30·00 „
Річно 60·00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 долар, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Італії 7·50 зол., Німеччині 7·50 зол., Швайцарії 5 шв. фр., Чехословаччині 30 ч. к., Румунії 150 лей, Болгарії 7·50 зол., Австрії 7·50 зол.— Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редакції: 29-41.
„ Друкарні: 29-28.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.


## Відповідальність за справи народу.

**Стаття голови УНДО посла д-ра Дм. Левицького в партійному органі „Свобода".**

Під вгорі наведеним заголовком опублікував в органі УНДО „Свобода" (ч. 26) посол д-р Левицький, голова УНДО і голова Укр. Парл. Репрезентації статтю про теперішні наші внутрішні відносини, яку з уваги на її зміст та вид на цьому місці вцілости передруковуємо. Ось її текст:

### У НАЙВАЖЧИХ ХВИЛЯХ.

В останніх тижнях розгорілась у нас газетня війна, яка своєю гостротою пригадує, а навіть перевищує 1923 рік. Повторюється стара історія. В найважніших хвилях нашого народу, замісць зєдинити наші сили до боротьби з сильнішим ворогом, ми починаємо сваритись між собою і то не з якихсь важних принціпіяльних розходжень, які рішалиб про долю народу, а з тактичних потягнень, а ще гірше — з причини подразнень особистих амбіцій. На Радянській Україні загрожує міліонам людей дослівно голодова смерть і національне винародовлення, в нас цілий нарід і всі його господарські установи переживають незнану дотепер господарську скруту, а ціла вязанка нових законів, головно про самоуправу й шкільництво, грозять нам повною утратою тих надбань на політичнім і культурнім полі, які ми здобували важкими зусиллями цілих поколінь. І в тому часі — внутрішня ґазетня війна і то в деяких ґазетах у формах просто в нашому житті ще незнаних і ведена особами в нашому громадському житті також незнаними.

### НІХТО ВСІМ НЕ ДОГОДИТЬ.

Я далекий від того, щоби виступати проти боротьби в нашому громадському житті. Це стара правда, яку наш нарід уняв у приказку: „ще ся той не вродив, щоби всім догодив". Так було, так є й так буде. Тому й у наших внутрішніх умовинах завжди будуть незадоволені й тому мрії про „мир і тишину" в народі остануться лиш мріями, побожними бажаннями. Не може бути в нашому житті „миру й тишини", бо це вказувало би на завмертя. Йде тільки про те, як писала про те „Свобода", щоби в усьому заховати міру. — Адже й по родинах не завжди є згода, але родина, що себе шанує, не доводить своїх непорозумінь до такої міри, щоби собі шкодити та ставатй посміховищем для чужих.

Йде про те, щоби наше громадянство не судило непорозумінь поверховно, бо тоді легко підпасти під вплив ворожих, або анархічних і невідповідальних випадів, які є дуже шкідливі, а яких особливо тепер є богато. З другого боку кожному громадянинові треба заняти до них становище і причинитися до того, щоби в нашому народньому житті запанувала воля більшости.

Є в світі народи, які ставиться іншим у примір. Але й там є незадоволені й там іде внутрішня боротьба. І щасливі ті народи, в яких справами народу керує більшість. І горе тим народам, які опинилися у владі меншости. Відстрашаючим зразком на те маємо царство більшовиків.

### ЧОГО НЕ МОЖНА ЗАБУВАТИ.

Державний нарід має часто більше клопоту зі своїми незадоволеними, як недержавний нарід. Але, коли владу в державі мають люди, що обняли її наслідком волі більшости населення, то навіть незадоволені мають тоді межі в осуді тої влади. В Польщі наприклад є при владі т. зв. санація. Польські опозиційні політичні партії ненавидять її, підмічують її кожний хибний крок. Проте й **опозиція тішиться успіхами представників влади перед чужими і не закриває тих успіхів.** Так само, як у німецькому парляменті смертельні вороги Гітлера соціялісти-демократи голосували за його деклярацією, коли вважали її корисною для німецького народу. Бо перед чужими представники польського уряду не представляють санації, лише польську державу. Але йдім дальше за цим прикладом. Польська опозиція виявляє своє незадоволення на те, щоби на її думку поліпшити становище держави й життя свого народу. Вона також може перейти міру у виявах свого незадоволення. Тоді **влада має на це гальму, а та гальма є дуже розтяжна — від конфіскати ґазет до шибениці включно.**

Візьму іншу можливість. — Теперішні незадоволені дібються того, що повалять немилу владу й самі переберуть керму держави. Тоді дальше будуть незадоволені, але на них також буде та сама гальма. Отже в державі є постійно два чинники, які нормують внутрішні умовини життя, а саме — 1) признання корисної праці більшости, яку репрезентує уряд, навіть з боку тих, що є незадоволені тим урядом, і 2) сила, яка здержує вияви незадоволення, коли вони можуть загрожувати державі.

А тепер прирівнаймо до того недержавний нарід, або просто таки наші українські справи. У нас може бути лише добровільне признання того, що є добре, натомісць немає ніякої сили, яка могла би припинити не то задалеко йдучі вияви незадоволення, але навіть найбільш анархічні виступи, які свідомо обчислені на те, щоби шкодити народові. — Сьогодні провідним є в нас Українське Національно-Демократичне Обєднання, завтра може ним бути якась інша політична партія. Чи це змінює наше положення і умовини для тої партії? Ні! Нова політична партія прийде в ті самі умовини, в яких сьогодні є УНДО. І на те нема ради. Владою остенеться дальше чужа влада, яка **даватиме нам повну волю зводити між собою внутрішні порахунки, яка й пальцем не кивне на те, що нам явно шкодитиме,** зате дуже пильно спинятиме все те, що вважатиме некорисним для себе. І цього нам не вільно ні на хвилю забувати.

### ВСІХ НЕ ПЕРЕКОНАЄШ.

І незадоволеного можна переконати. Але є такі незадоволені, для яких нема доказів. Їх не переконаєш ні добром ні злом. Інакше людство вже давно забуло би за кару смерти. Але це не значить, що через незадоволених мало би спинитися ціле життя народу. Воно мусить плисти й пливе силами тих, які в найгіршому разі між двома злами вміють вибрати менше зло й використовуючи всі можливости ідуть вперед. І так мусить бути й у нас.

Життям нашого народу кермує тепер Українське Національно-Демократичне Обєднання. Чи це кому подобається, чи ні — так воно є. І немає ділянки життя, якою воно не турбувалось би, немає справи, яка не опинилась би в УНДО. І УНДО з гідністю сповнює свою почесну ролю та довело до того, що з ним справді рахуються як з представником цілого народу. Включно до того, що й за невідповідальні вчинки одиниць чи й гуртів, які з УНДО не мають нічого спільного, скидається відповідальність на УНДО. Так само, як за вчинки звичайного смертельника, якому забаглось вибити вікна в чужому консуляті, відповідає держава, в якій це сталося. І зовсім так само, як незадоволений із влади в державі в потребі звертається таки до тої влади, так і незадоволені працею УНДО в потребі звертаються таки до УНДО. І коли УНДО зачіпає якусь іншу політичну партію чи групу, то робить це з повним правом сторожа прав народу. **Коли місце УНДО займе інша політична партія — це буде її завданням, а покищо це є завданням УНДО і з тим кожний українець мусить рахуватися, тим більше той, що колись сам думає бути при владі. Бо це не є вимога УНДО. Це є вимога вищого інтересу української нації, як це називають поляки в себе — рація стану.**

### НЕПОШАНУВАННЯ СВОГО ПРОВОДУ.

Немає сумніву, та й зрештою самі незадоволені в напастях на УНДО доказують, що УНДО опанувало ціле наше внутрішне життя. Треба замітити, що покищо наше народне життя на тому не стратило. А так само УНДО є майже виключним представником народу перед польською владою і таким самим представником нашого народу є УНДО для зовнішніх чинників. Навіть англійські лейбуристи, які відвідували наш край, не шукали созвучних собі соціялістичних груп, але звертались в першу чергу до УНДО. **І кожний мусить признати, що УНДО всюди гідно репрезентувало наш нарід.** Найкращий доказ наші приятелі закордоном і той відгомін нашої справи поза межами краю, який кожний українець хапає з задоволенням. Мало хто застановляється над тим, яким накладом енергії, якими силами й засобами все це робиться. Зате в нападах на УНДО нема найменшої згадки про якусь світлу сторінку історії УНДО, поборюється його так, неначеб від його упадку залежало спасення, **забуваючи, що підкопується головну силу, на якій сьогодні опирається справа народу.** Наслідки того бачимо головним чином у відношенні польської влади до найслушніших домагань нашого народу, які наразі не мають іншого доступу до тої влади, як через Українську Парляментарну Репрезентацію, отже через УНДО. Непошанувати проводу в таких умовинах можуть лише невідповідальні люди, **люди заражені довголітньою неволею, для яких більше значіння має поліціянт, бо він має гумову палицю і право завести людину за крати, як найвищий авторитет свого народу, бо цей не має змоги вжити фізичної сили навіть проти явного народнього злочинця.** Отак представляється наша домашня війна.

### МИ НЕ ЗІЙДЕМО З ПОСТУ.

Пишу це не на те, щоби переконувати незадоволених. Пишу це для тих, які можуть буть горді, що своїм розумінням справ народу навіть серед найтрудніших умовин причинювались і причинюються до більшої сили народу. Пишу для тих, що стоять у рядах УНДО, для тих, що зпоза рядів УНДО морально й матеріяльно його піддержували й піддержують, вкінці пишу для тих, що є згуртовані в інших політичних партіях, але в потребі вміли поставити інтерес народу понад інтерес своеї партії і піддержати авторитет народу. **Ми мусимо видержати без огляду на особи на свому пості! Бо це є вимога вищого інтересу нації.**

### А РЯТУНОК ВСЕЖ ТАКИ Є І ТО ЗОВСІМ ПЕВНИЙ.

Справа не є безвиглядною, як собі дехто уявляє. Навіть не є такою дуже страшною. Найважніше, щоби освідомити собі суть справи і раз заняти до неї правильне становище.

Ми, Українське Національно-Демократичне Обєднання покликані двигати тягар праці для народу і відповідальности за неї. Будьмо того свідомі й поступаймо згідно з вимогами нашого покликання. Як довго ми переконані в правильности напрямних УНДО, стіймо твердо при ньому і даймо належну опору для праці нашого проводу. Все інше саме собою приложиться. **Пустий вітер з боку одиниць чи й груп, з боку ворожих, неприхильних чи диких часописів прошумить і минеться, а наша праця останеться.**

Д-р Дмитро Левицький.

—o—

## Німецько-ватиканський конкордат.

Як повідомляють з Берліна, офіціяльний текст німецько-ватиканського конкордату устійнено вже й переслано його до Берліна. Покищо подробиці його тримають у тайні, а відомо тільки, що для католицької Баварії є окремі застереження та що католицькому духовенству заборонив Рим вмішуватися до політики. У звязку з тим дня 5. ц. м. в Берліні відбулася нарада провідників партії центра й оголосила заяву, що в порозумінні з канцлером Гітлером партію розвязує. Умова між партією а гітлерівцями застерігає все таки, що центровці затримають свої мандати до райхстаґу без ніяких політичних зобовязань.

# Траґедія середущого і молодого покоління.

VII.

### УКРАЇНСЬКЕ ПРИВАТНЕ ШКІЛЬНИЦТВО.

Закон про приватні школи робить залежним існування всіх приватних шкіл від волі адміністраційної влади. Основник школи, директор і учитель мусять бути бездоганними (нескавительними) у відношенні до держави. Цю обставину стверджує не суд, а адміністраційна влада (в практиці поліція). В додатку бездоганність залежить від свобідної оцінки адміністраційної влади, яку видається звичайно на основі конфіденціональних відомостей. Правне положення учителів державних шкіл є куди краще, як учителів приватних шкіл, бо проти них в політичних справах мусить влада переводити явне дисциплінарне поступовання, в якому вони мають змогу боронитися. Але це ще не все. Шкільна влада може зачинити приватну школу, коли вона ствердить, що навчання або виховання молоді відбувається в нельояльнім для держави дусі, або коли школа не протиділає успішно шкідливим впливам на молодь під виховним оглядом. Закон про приватне шкільництво обовязує від 20. квітня 1932 р. У практичному житті влада впровадила досі лише невеликі організаційно-політичні зміни в устрою українського приватного шкільництва. Однак мусимо памятати, що українське приватне шкільництво під правним оглядом є побудоване на піску, що тільки тоді українське приватне шкільництво буде могло існувати і розвиватися, коли влада бачитиме, що за ним стоїть весь український нарід, готовий принести всякі жертви в його обороні.

### БОРОТЬБА ЗА ШКОЛУ.

Під теперішню пору найважнішим питанням української внутрішньої політики в Польщі є боротьба за школу. Справа існування державного і приватного шкільництва з українською мовою навчання, справа творення нових типів шкіл, а зокрема фахових шкіл у звязку з перебудовою шкільництва, справа доступу української молоді до середніх, учительських і фахових шкіл, залежить від організованости і масовости боротьби за українську школу. Переживаємо історичний мент, коли українське шкільництво, а вслід за тим і продукція української інтелігенції находиться в критичній фазі свого розвитку. Справа боротьби за початкове шкільництво є також актуальною з огляду на по більшій части безуспішне переведення в минулому році шкільного плебісциту. Українське Національно-Демократичне Обєднання вже приступило до вічевої акції у шкільній справі. Не буду подрібно представляти пляну і засобів боротьби, бо це виходилоби поза рямці отсих статтей. У тому місці зазначу лише, що успіх боротьби залежить від того, чи весь український нарід заінтересується справою і стане твердо і непохитно до боротьби за існування і за розбудову українського державного і приватного шкільництва всіх типів.

### ВИСОКІ ШКОЛИ.

Українська середньошкільна молодь зустрічає щораз більші труднощі у доступі і в покінченні високих шкіл. Кількість молоді, яку щороку в Польщі приймається на медицину, на технічні школи, на ветеринарію і на деякі відділи фільософії є обмежена. Отже істнує своєрідний numerus clausus. На львівському університеті обовязують навіть на правничому виділі обмеження щодо кількости. На львівському університеті на медицину приймається річно ледви кількох студентів української народности. Те саме на львівській техніці. Вслід за тим українська молодь має дуже обмежений доступ на практичні фахи, які мають для українського народу найбільше значіння. Досі нема у нас зорганізованої плянової боротьби за доступ на високі школи. Досі українським студентським організаціям не вдалося перевести статистики, скільки української молоді подавалося на приняття до високих шкіл і з якими кваліфікаціями та яким вислідом. Без річевих точних і подрібних матеріялів не можна повести плянової боротьби за здобуття доступу українській молоді на високі школи, а ця справа спеціяльно є такою, що надається до видвигнення її в соймі і перед світом. Українські студентські товариства, бо ніхто інший не може цього зробити, мусять зірвати з дотеперішньою байдужністю в цій справі. Українське студентство мусить зрозуміти, що лише зорганізовано мусить повести боротьбу за доступ на високі школи. Само собою розуміється, що політичні кола поможуть студентам у їхній боротьбі.

Нова підвишка університетських оплат унеможливлює убогій українській молоді здобуття високої освіти. На першому році права виносили університетські оплати цього року аж 300 зол., а давніше лише 117 зол. Як підвишка оплат впливає на кількість студіюючої молоді, бачимо з того, що на краківському університеті на правничому виділі у 1931-32 р. перед підвишкою оплат було записаних 1200 студентів, а в р. 1932-33 по підвищці оплат вписалося лише около 800 студентів. Зорганізування допомоги громадянства для незаможного студентства високих шкіл є дуже пекучою справою і вже в найближчому році слід занятися розвязкою цієї справи.

До недавного часу поважний відсоток української молоді, не маючи змоги кінчити високі школи у Польщі, виїздив на студії закордон. Тепер і ця можливість замикається перед українською молодю з огляду на великі труднощі при нострифікації заграничних дипльомів, а також з огляду на те, що уряд приготовляє видання закону про неможливість нострифікації у Польщі заграничних дипльомів. Не можна забувати, що і тяжке господарське положення українського народу під теперішню хвилю впливає некорисно на кількість студентів, які виїжджають на заграничні високі школи.

З усього сказаного бачимо, що українському народові грозить катастрофальне зменшення продукції інтелігенції з покінченими високими школами. Тільки плянова боротьба, тільки зусилля цілого українського народу може зарадити лиху.

**Володимир Целевич.**

—o—

## Паспортовий примус в Росії.

БЕРЛІН, АТЕ. За вістками з Москви, заведено в столиці Радсоюзу паспортизацію населення. Дві третини Москви дістало нові пашпорти, решту виселено з Москви на провінцію. Влада видала низку розпорядків, що мають не дозволити на новий заплив населення з провінції до столиці.

## Бояться за свої залізниці.

РИҐА, АТЕ. Як повідомляють з Москви, появився там новий декрет радянського уряду, що наказує творити окремі політкоми для зорганізування успішної охорони рад. залізниць. Ці залізничі політкоми складатимуться з випробованих комуністів і співпрацюватимуть з ГПУ, матимуть широкі дисциплінарні управнення, могтимуть накладати кари та звільнювати залізничників і робітників, запідозрених у „саботажах". Водночас будуть вони контролювати роботу вищих залізничих службовиків. Декрет підписали Молотов і Сталін, що як відомо, два місяці тому видали такий самий декрет про політкоми у колгоспах.

—o—

ФЕЙЛЕТОН „ДІЛА" З ДНЯ 8. ЛИПНЯ 1933.

Д-Р ЗЕНОН КУЗЕЛЯ. 2)

# Богдан Лепкий у Німеччині

**(ЛИСТОПАД 1915 — ЛЮТИЙ 1926.)**

**Промова на Святочній Академії в „Українськім Науковім Інституті" в Берліні.**

(Докінчення).

Та таборова діяльність Лепкого не обмежувалася до викладів та вузької шкільної науки. Лепкий брав також участь у вічах, у ріжних таборових організаціях і підприємствах, які охоплювали всі ділянки самоуправного, культурного та господарського життя в таборі, займався залюбки театром, допомогав в редакції таборової газети, „Громадська Думка", що виходила при найближчій редакційній співучасти Василя Пачовського та Чупиря, брав участь у таборових концертах, що пізніше перенеслися і до міста, а вкінці оснував і провадив довгий час таборову „кустарню", що складалася між іншим із рисункової салі, гончарної, токарні й робітні музичних інструментів. А попри те все Лепкий находив ще час виїздити майже щотижня на так звані робітничі команди, де на селянських роботах і по фабриках працювали наші полонені, та відвідувати інші табори, щоб підтримувати живий звязок з народом. Разом із ним переживав і він історичні події й часи високого пориву, проголошення української незалежности, формування й відїзд синьо-жупанних ешелонів, заключення Берестейського миру, приїзд українського міністра війни сотника Сиротенка до офіцирського табору і все те, що нас тоді хвилювало й тримало в напруженні.

В 1918 ро. „Союз" припинив свою працю по таборах і її перебрав при допомозі деяких членів Союзу „Комітет Культурної Допомоги Полоненим Українцям в Німеччині". Лепкий і тоді не покинув полонених та залишився у Вецлярі для дальшої праці.

Серед таких обставин багато часу на літературу й наукову працю не лишалося. А всеж таки і тут Лепкий не кидав свого пера. У Вецлярі повстала ціла низка його віршів і оповідань, між іншими його незрівняний „Ноктурн" і збірка „Доля". З кінцем 1918-ого року, коли праця в таборі почала з конечности притихати і весь таборовий народ жив тільки питанням повороту додому, вертається і Лепкий поволі до свого письменницького діла. Він ладить велике збарне видання творів Т. Шевченка, у 1919 і 1920 році, перебирає працю в „Українській Військово-Санітарній Місії", що з початком 1919 року приїхала до Берліна в справах відправки полонених. Лепкий стає відпоручником „Місії" на Вецляр, а заразом членом редакції Зальцведельського „Шляху", що виходив з почину Місії під моєю редакцією до осени 1920 р.

В 1921 році, коли в Вецлярі не стало вже полонених і Місія зліквідувала з конечности свою діяльність, Лепкий переїздить до Берліна і тут стає зараз у центрі громадської й культурної праці. Його скромна хата при Кірхштрасе 8, а пізніше затишний домик у Ванзеє стають улюбленим центром української кольонії, що шукала там не тільки теплого серця й розваги, але й поради та допомоги. Лепкий стає активним членом усіх наших місцевих товариств, працює в „Українському Червоні Хресті", що перебрав був в асебе функції „Військово-Санітарної Місії", займається культурними і громадськими справами „Української Громади", що й двома наворотами вибирає його своїм головою, належить до організаторів „Товариства Вищої Освіти", що перед основанням „Українського Наукового Інституту" займалося справою допомоги молоді, підтримує сердечні звязки зі „Спілкою Студентів-Українців" у Німеччині, що гуртувала тоді до 200 активних членів. Щоб влекшити молодим людям доступ до вищих німецьких шкіл, Лепкий стає на чолі окремої іспитової комісії, що, маючи признання у німецької влади, випустила у світ не один десяток матурантів.

Не менші заслуги має Лепкий у Берліні як незрівняний промовець на всіх наших берлінських концертах і маніфестаціях, що давнішими часами відбувалися доволі часто й стягали не тільки свою, але й добірну чужу публику. Його промови робили завсіди велике враження, бож Лепкий вроджений і природний промовець. Великою славою тішилися теж його виклади з української літератури, яка ледви чи коли мала кращого інтерпретатора для слухачів. Особливою фреквенцією визначалися його виклади на „Курсах Українознавства", ведені двома наворотами, в 1921 р. заходом і у домівці Українського Посольства, а рік пізніше Громадським Комітетом у льокалі „Української Громади". На обидвох курсах виклади Лепкого мали незвичайно багато слухачів, а ще більший моральний успіх.

Хоч як багато часу й труду витрачував Лепкий на всякі громадські справи, все таки не занедбував і літературної праці. Лепкий працював у видавництві „Українське Слово", належав до редакції газети „Літопису" та брав живу участь у редагуванні бібліотеки, де приладив до друку збірні видання творів Котляревського, Шевченка, Куліша та Щоголіва та видав накладом „Українського Слова" до спілки з „Українською Народньою Бібліотекою" антольоґію української поезії „Струни". Рівночасно співпрацював він і в „Українській Накладні", де в 1922/5 рр. появилися в двох томах його „Писання", тетральоґія „Мазепа" та збірне видання творів Марка Вовчка. Згадаю вкінці, що Лепкий належав до управи „Курсів заочної освіти", що були зорганізовані при „Укр. Слові" й приладив для них практичну граматику української мови.

Так широка й глибока була діяльність нашого ювилята на німецькому терені, яку згадуємо сьогодні з великою вдячністю. Але вона не вдоволяла його, бо душа його рвалася з чужини до рідного краю. Лепкий тужив безмірно за своїми й вкінці не видержав добровільного розстання і вернувся у 1926-ім році туди, звідки вибрався ще перед военною заверухою.

Дай-же, Боже, добути тепер на тій рідній землі, за якою він тужив тут на чужині, нових сил для дальшої творчої праці.

—o—

# До культуного світа.

**(В справі голоду на Радянській Україні.)**

Союз Українських Журналістів і Письменників на чужині звертає увагу цивілізованого людства на ті події, що саме тепер відбуваються на Україні.

Наслідки жорстокого невблаганого економічного визиску України російською комуністичною владою, понад 30 міліонів українців у межах Совітського Союзу переживають страшну голодову катастрофу, що своїм розміром значно перевищує голод 1921/22 року, що теж лютував на Україні в результаті російської імперіялістичної політики.

Російська совітська влада відібрала в українських селян, насильно загнаних у колективи, всі засоби поживи і відвезла їх до себе в Росію або продала за кордон. Через те вже в осени 1932 р. почався голод по містах і селах пограбованої України, й це привело всю українську людність до повної економічної катастрофи та до фізичного вимирання.

Сотні тисяч українців масово кидають свій щедро обдарований природою край, ту землю, що перед світовою війною справедливо називалася „Житницею Европи", бо вивозила за кордон у Західню Европу річно понад 5 і пів міліонів тон хліборобських продуктів. Тепер на Україні пустіють села й міста, колись родючі ниви лежать облогом, щодня умирають тисячі голодних — дорослих і дітей. Голодна людність України вже давно харчується сурогатами — травою, корінями диких ростин, корою з дерева, — вже позідали котів, собак і т. д. До якого страхіття дійшов тепер голод на Україні, видно з того, що множаться випадки **людоїдства.**

**Батьки бояться випускати своїх дітей з хати на вулицю зі страху перед тим, що їх можуть ухопити голодні.**

Ми розуміємо, що культурний світ має багато своїх турбот і нерозвязаних проблем економічних та політичних. Але ми вважаємо за свою повинність звернутися до людей доброї волі; що світова господарська кріза загострюється саме завдяки таким методам політики, які ми бачимо на Україні під російським більшовицьким режімом, що зруйнував господарство України, відрізав пребагату країну від нормального економічного звязку зі світом і цим допоміг поглибленню крізи в цілому світі.

Цивілізований світ, кожна чесна людина з розвиненим моральним чуттям, не може обминути мовчки й байдуже того факту, що 30 міліоновий культурний европейський нарід на родючій землі на березі Чорного моря вимирає з голоду не з своєї вини, а виключно з вини жорстокого російського насильника — окупанта.

В імя гуманности просимо негайно допомогти для української людности на вимертю, просимо від міжнародніх організацій посилки спеціяльних комісій для дослідження голоду на Україні та для організації негайної рятункової акції.

**Протестуємо перед цілим світом проти свідомого, систематичного винищування українського народу російською більшовицькою окупаційною владою.**

**Союз Українських Журналістів і Письменників за кордоном.**

Прага, червень 1933.

## Боротьба з національним рухом на Україні.

В доповненні до вчорашньої статті „Партійна чистка в УСРР та її наслідки", подаємо сьогодні телеграму польської преси, яка повідомляє, що в Харкові відбувся зїзд наукових робітників Рад. України і голова ВАН Шліхтер, виголосив на ньому промову, в якій відмітив підсилену діяльність націоналістичної „кирині" в українських культурних і наукових установах. З промови виходить, що навіть б. нарком освіти Скрипник, підпав під вплив націоналізму, пропаґуючи відмосковлення України, а Шліхтер візвав усіх учених УСРР боротися з націоналізмом не тільки на політичному, але й на науковому й літературному полі.

## Безголовя на льондонській конференції.

ЛЬОНДОН, ПАТ. До сьогодні ситуація на льондонській конференції не вияснена. Нова американська пропозиція надійшла, але вона не вдоволяє нікого, бо повторяє тільки лагідніше давнішу декларацію. Нема в ній теж ніяких конкретних пропозицій, тому Гул звернувся ще раз до Рузвельта телефоном і мав з ним близько півгодинну розмову. Після цього Гул говорив з Мекдональдом, а той скликав вечором предсідників комісій і зложив з ними декларацію-внесок про дальші наради конференції, яку мають предложити їй ранком у четвер. Проте всі думають, що дальші наради конференції дуже проблематичні. Очевидно, конференція не розвязаласяб, а тільки відложилиб її наради, причому президія урядувалаб дальше, щоби у відповідний час скликати її знову.

ЛЬОНДОН, ПАТ. З Вашингтону повідомляють, що Рузвельт вимагав у розмові з Гулом рішуче вести наради дальше, але й рішуче противився будьяким проєктам стабілізації валют. На вечір дожидають розмов Гула з делеґатами інших країн, що матимуть вирішальне значіння для конференції.

ПАРИЖ, ПАТ. Французька загальна думка впевнює, що одинокий успіх льондонської конференції — це зближення держав з паритетом золота, що скликали вже до Парижа наради своїх центральних банків й устійнять на них спільну політику оборони валют та фонд для оборони валют держав „золотого бльоку".

БЕРЛІН, ПАТ. Німецька преса заповідає, що льондонська конференція розібється, хочби завтра вирішили вести наради дальше.

ЛЬОНДОН, 6. 7. ПАТ. Уся преса стверджує, що конференцію відложать. Вирішить це засідання президент, що придумає відповідну форму цього відложення. Канада і Швеція роблять заходи, щоби цього не було, на спілку з Анґлією, але виглядів на те нема. Держави „золотого бльоку" а теж й Америка вважають, що відложити конференцію — одинока рада.

ЛЬОНДОН, 6. 7. ПАТ. Бюро Райтера повідомляє, що делеґація Зл. Держав поставить сьогодні президії конференції внесок відложити її на 60 днів. Ця думка виринула підчас розмови Гула з Мекдональдом; през. Рузвельт залишив в тому напрямі американській делеґації волю.

ЛЬОНДОН. 6. 7. ПАТ. Безпосереднім наслідком конфлікту між Америкою й державами „золотого бльоку" є співпраця емісійних банків Франції, Італії, Бельгії, Голяндії, Швайцарії і Польщі, що на перших нарадах в Парижі обговорюватимуть плян акції проти флюктуації валюти.

## Незвичайна активність Літвінова.

**Нові договори на овиді?**

ЛЬОНДОН (ПАТ). Напередодні підписання пакту 8-ох, підписали Літвінов і Тітулеску, як повідомляють з Льондону, тайний протокол у справі Бесарабії, що остаточно управильнює сусідські взаємини Радсоюзу й Румунії й виключає можливість конфлікту між ними за цю країну.

ЛЬОНДОН (ПАТ). За неофіційними, але вірогідними вістками, СРСР веде з Італією переговори про співпрацю у закордонній політиці обох держав.

ПАРИЖ (ПАТ). До столиці Франції приїхав Літвінов, що має побувати у прем. Даляді і мін. закорд. справ Бонкура. Догадуються, що Літвінов захоче приєднати Францію для пакту 8-х, що є відчинений для всіх.

ЛЬОНДОН, 6. 7. (ПАТ). Радянсько-американські взаємини входять у фазу визнання де юре Радянщини Америкою. Американський посол у Стокгольмі, Стеинард виїхав вчора з Ню Йорку до Льондону, де має вияснити делеґації Америки, в якій стадії находиться справа визнання Радсоюзу. У Швеції, куди його заіменували, буде він обсерватором радянських відносин та евент. представником Злуч. Держав, колиб ще до визнання Радсоюзу були потрібні з рад. урядом які переговори.

ЛЬОНДОН (ПАТ). Дня 5. ц. м. підписали тут такий самий пакт, як договір 8-х, Радсоюз й Литва. Підписували Літвінов і Шідзікавлас.





## Виставка в Шикаґо.

**Українські експонати в нашому павільоні на світовій виставці.**

В українській американській пресі читаємо:

„Треба більше як одної коротенької нотатки, щоб описати те багацтво українських творів, яке так гарно прикрасило велику частину нашого будинку на виставі. Тому цим разом, обмежуємося на самім реєстрі головних експонатів, а за пару днів опишемо враження наші і чужих, які безперервними тисячами, переходять перед творами українського уміння.

„**Різьба** в нашім Павільоні є, як відомо, заступлена творами Олександра Архипенка. Всіх виставлених Архипенком різьб є 23. Вони займають окрему салю.

„**Малярство** заступлене, в першій черзі, знову Архипенком, який виставив 20 своїх образів. Крім Архипенка на Виставі в Павільоні є покищо заступлені оці українські артисти-малярі: з Парижа — Іван Бабій, Третяків, Редько, Андрієнко, Савченко-Бельський, Кричевський, Перебийніс; з Бразилії — Виктор Цимбал; з Аргентини — А. Коршівський. (Так зване „природне мистецтво"); з Чехословаччини — Н. Бутович.

„**Народне Мистецтво.** Експонати Союзу Українок Америки — Колекція виробів українського народнього мистецтва Великої України, Галичини й Буковини; Кооператива „Українське Народне Мистецтво" Львів, вишивки і килими; Жіноча Громада, Прага, народні строї; Кооператива Гуцульщина (кераміка і дерево-різьби); Сенаторка Кисілевська, Коломия (писанки); Пані Коцюба, Ст.-Пол, Минн. (писанки).

„**Мапи і діяграми.** Українська Академія з Подебрад, Чехія.

„**Фотоґрафії.** Світлини Українського Фотографічного Товариства УФОТО, Львів, краєвиди, етнографічні типи і покази архітектури Кооперативи Освіта, Львів, Альбом і фотографії та інше.

„**Почтові марки та українські гроші.** Петро Джеймс, Клівленд, О.; Максимюк, Шикаґо і ін.

„**Моделі.** Вироби в штучному камені. Проф. Михайло Тимофіїв, п. Іван Савка, Шикаґо (Церква з Підгіря) і інші.

„**Видання і книжки.** „Рідна Школа", Львів; Маслосоюз, Львів; Ревізійний Союз, Львів; Пласт, Львів.

„**Всяка всячина.** Експонати: СС. Василіянки, Філядельфія; Пані Баґрій, Шикаґо; Іван Василик, Канада; Ф. Вайда, Шикаґо; Г. Недобій, Аргентина; І. Голяк, Арлингтон, Н. Дж.; І. Придун, Ансонія, Конн.; С. Коршівський, Порто Уніон, Бразилія; І. Качмар, Шикаґо; Р. Пристай, Бернсайд, Конн.; Д. Островський, Шикаґо; Пані Й. Коцюба, Ст. Пол, Минн.; Союз Українських Ветеранів, Вінніпеґ, Канада; Ю. Войтович, Бофало, Н. Й.; М. Канюк, Минеаполис, Минн., й інші"

## З Волині.

**Кооперативно-господарська конференція в Луцьку.** Конференція відбулася 25. червня в салі „Союзу христ. робітників". Відкрив її вступною промовою інспектор РСУК п. Л. Кобилянський, витаючи представників української кооперації на Луччині, що знову зібралися після трилітньої перерви.

Після реферату інструктора інж. А. Споляка про стан кооператив на Луччині виголосив реферат в організаційних справах представник РСУК п. посол З. Пеленський. У дуже приступних і яскравих словах накинув промовець шлях праці серед селянських мас, ілюструючи свої висновки дуже влучними прикладами з життя сільських кооператив. Реферат п. З. Пеленського зібрані кооператори зустріли дружніми рясними оплесками.

Після реферату начальника „Народньої Торговлі" Ів. Мацика про стан і працю НТ., розпочалася дискусія з приводу рефератів, причому було висловлено низовими кооператорами багато цінних і життєвих думок. Наприкінці була ухвалена збірна резолюція в справах при-

пинення боргування, масового членства, наладнання освідомлюючої й організаційної праці й т. д.

З огляду на пізний час і перетомлення присутніх голова філії „Сільського Господаря“ в Луцьку п. В. Островський замість реферату про співпрацю кооператив з „Сільським Господарем“ виголосив коротке слово, яскраво змальовуючи користі для населення від тісної співпраці й величезні шкоди від її ослаблення.

Діловий тон конференції, що тревала 7 годин, на самому кінці був зіпсований демагогічним вибриком п. Ів. Бондарука. Відповіли логічно му голова філії „С. Г.“ і п. пос. Пеленський, який авторитетно заявив, що демагогія й використовування кооперації для сторонніх цілей тут не на місці.

**Доля „Сільського Господаря“ на Кремянеччині.** Як відомо, у Кремянці повстала друга на Волині філія „Сільського Господаря“. Члени Т-ва з с. Новий Почаїв поробили кроки до заложення в себе кружка. Кремянецький староста листом з 26. 6. ц. р. повідомив основників, що **не** дозволяє закласти в Н. Почаїві кружка з огляду на те, що „повстання згаданої організації може спричинити нарушення спокою або публичного порядку“. Коментарі до цієї заборони зайві.

## Українці на святі славянського танку у Брні.

*(Від власного кореспондента.)*

Українська кольонія у Брні (Чехословаччина) мала знову нагоду пригадати себе чужинцям. Під кінець м. м. відбулося в цьому місті свято славянських народніх танків і кольонія подбала, щоби український народній стрій та танок репрезентувалися на цьому святі гідно.

Уже в поході містом, що попередив саме свято на площі чеського Сокола на Кральовім Полі, українська ґрупа звертала на себе увагу. Вона йшла зараз за першими в поході чехами: на чолі її йшов хлопець в нар строю з таблицею з написом: „Українці“, за ним гурт дітей емігрантів і скитальців — молодих танцюристів, за ними прапор українського Сокола, врешті хор, що ввесь час походу містом співав українські пісні. Всі учасники тієї частини походу мали на собі народній стрій.

Через браму, на якій повівав теж український прапор, ввійшов наш відділ на площу, набиту у щерть публикою і станув до попису. Українські танки, спеціяльнож „Катерина“, „Запорожець“ і „Подільський козачок“, вплетені між інші славянські танці, виріжнялися від цих останніх своєрідною бурхливістю й розгоном та збирали довготревалі оплески. Загальну увагу звертала на себе теж українська мандолінова орхестра, що приграваля до танків, зодягнена теж в народні строї. Українські танки і цілу групу фотографували з усіх боків, а в місцевих часописах були на другий день світлини з їх виступів. Поляки й москалі з танцями не виступали.

Незатерте враження у публики, яке залишили українські танки, булоб вийшло далеко міцнішим, якби не особисті амбіції деяких членів української кольонії, що зразу захоплювалися проектом її виступу, обіцяли свою співпрацю, а напередодні свята відмовились від участи в ньому. Ще один доказ, що не розуміємо, чи не хочемо розуміти ваги пропаґанди нашої ідеї й землі за кордоном хочби таким засобом, як танок і в такому місті, як Брно.

*Ст.*

## Японія ліквідує більшовицьких аґентів.

ЛЬОНДОН, ПАТ. Близько 20 японців, озброєних в шаблі й мечі, вдерлося до будинку радянського торговельного представництва і здемолювали його зовсім. Коли прибула поліція, демонстранти віддалися без опору в її руки, заявляючи, що здемолювали домівку радянської місії, протестуючи проти відомого нападу радянського підводного човна на японські рибальські човна, при чому згинуло 6 японських рибалок.

МОСКВА, ПАТ. Замаховця на торгпреда СРСР у Токіо, Колсетова, арештували. Це провідник реакційної організації Кукумейю.

## Доляр устабілізується щойно за 6 місяців.

НЮ ЙОРК, ПАТ. Фінансові кола Ню Йорку сподіються, що стабілізація доляра не буде переведена скорше, як за 6 місяців, а тоді булаб скликана ще одна велика господарська конференція.

# Велике Лугове Свято у Львові.

Признати треба, що Свято Лугу заскочило не тільки край, але й сам Львів. Відмова площі Соколом-Батьком, до якого Луг вніс прохання ще в квітні ц. р. і то відмова в кілька днів після історичного свята І. Франка у Львові, брак усілякої реклями (афіші про свято появилися щойно в суботу перед святом) та нагінка на Лугову організацію від деяких своїх патріотів, врешті непевна погода до самого свята — усе це дозволяло сумніватися в його успіх. І тому те, що відбулося в неділю на площі Т-ва Рухових Забав, яку хоч-не хоч Луг мусів піднаймити, було до деякої міри несподіванкою навіть для самих аранжерів свята.

Очевидно — сумнів мусів переходити у віру в успіх уже в неділю в ранці, коли на згадану площу, прикрашену густо жовто-блакитними прапорами та під трибуну, на якій пишався тризуб і портрет гетьмана Ів. Мазепи, духового покровителя цього свята, почала з усіх сторін напливати лява луговиків і луговичок, з яких деякі мали за собою по 80 і більше км. дороги.

В год. 9-ій, коли на трибуні почалася полева Служба Божа, до якої станув о. Ґорчинський, а служили два луговики, площа вже роїлася від барвистих національних строїв луговичок та зелено-чорних одностроїв луговиків. Приходили все нові чети засмалених дужих синів села, що ставали у кольони на площі, здавали звіт д-рові Дашкевичеві і врешті великим, скамянілим від дисципліни чотирокутником вислухали проповіди о. Ґорчинського про любов України та працю для неї.

Дійсне свято почалося в год. 3-ій пополудні, коли лугові лави, сформовані у дівочі та парубочі сотні, уставилися перед трибуною у дві лави, першу квітчасту луговичок і зелену луговиків за ними, а д-р Дашкевич відбирав від поодиноких сотників, під звуки орхестри дир. Манька, що грала гимн Лугу „Гей у Лузі“, звіт. З цього звіту виходило, що на свято прибуло з 37 сіл 1494 учасників свята, а на площі стояло в лавах яких 1.300, бо львівський мужеський Луг (130 хлопців) мусів, як господар, робити службу при вході, на площі та здовж дороги, куди входила публика. Напроти Лугових лав стояла внизу або сиділа на степениці більше як тисячка публики, здебільша з міщанства й селянства, хоча було теж кількасот інтеліґентів. Таку малу кількість публики треба знову зарахувати на карб майже ніякої реклями (факт, що дехто з львовян довідався про свято щойно в неділю вечором), та трьох водночас інших імпрез: Свята на Маківці, фестину „Сили“ і змагань „Білий Орел“—„Україна“.

Після звіту сказав до луговиків ред. А. Курдидик промову, звязуючи в ній значіння цього свята з культом Мазепи та зокрема відмічуючи ідейне спорідненя Лугової орґанізації з Великим Гетьманом. Промову приняли луговики і публика оплесками і трикратним „Слава“. Негайно по промові впала команда „позір“ і ціла лугова кольона відспівала з публикою під орхестру „Ще не вмерла“.

Після цього пішли вправи. Чотири сотні луговичок виконало вправи хусточками, що червоними метеликами мерехтіли в сонці, трудні 8-тактові вправи палицями луговиків, вільноручні мішані вправи сотні малих луговиків, хустинами малих луговичок з Чижикова і шаблями малих луговиків з Руданець. З черги мистецька картина ритмічних вправ луговичок до пісні „Накрила нічка“, що здається була найкращою з цього свята, врешті масові вправи всіх учасників свята. Це імпозантна картина: 5 сотень луговиків у одностроях й одна у вишиваних сорочках по боках, 3 сотні луговичок по середині. Усіх вправляючих було 1.200. Це вже не вправа, це ціла площа ворушиться й живе, залишаючи міцне імпозантне враження здисциплінованої маси.

Офіціяльна частина свята скінчена. Тепер луги стоять гніздами, їх голови стають у лаву перед старшиною Лугу, а ця роздає нагороди для поодиноких Лугів, відповідно до їх праці, дисципліни і вправ. Нагородами були образи „Богун під Берестечком“, „Запорожці пишуть лист до султана“, металеві великі лугові емблеми та золоті тризуби. Коли Луги переходили дефілядою перед публикою і своєю старшиною, треба було бачити, з якою гордістю несли вони у першій чвірці ці свої відзначення, що доказували їх дисципліну, живучість та активність. Дефіляда пройшла рівно, незвичайно дисципліновано і залишала повне враження походу вишколеної армії.

Десь біля 7-ої год. закінчив свято промовою п. Козланюк, дякуючи луговій братії за участь в ньому та заохочуючи її до дальшої праці, а що тисячна маса луговичок і луговиків відповіла піснею: „А ми тую Червону Калину підіймемо!“

До пізна вечір розходилися луговики і луговички домів.

Годиться теж згадати, що Лугове Свято відбулося без найменшого інциденту, крім того, що поліція зупиняла по дорозі поодинокі гнізда і не дозволяла їм йти чвірками, а Лугові зі Збоїск завернула навіть орхестру домів.

*

У цифрах виглядало Лугове Свято так: 37 сіл, з того 18 з львівського, 7 з городецького, 4 з бобрецького, 2 з мостиського, 2 з дрогобицького, 1 з жовківського повітів та 3 чети львівського Лугу дали на свято 835 луговиків, 372 луговичок, 98 малих луговиків(-чок) — тобто 1305 луговиків і луговичок до вправ. Такою кількістю вправляючих переходить це свято усі не тільки дотеперішні Лугові свята, що завжди були під тим оглядом перші, але й найбільше Лугове свято з 1930 р., коли підчас найбільшого розросту лугової орґанізації стануло на площі 1113 її членів до вправ. Колиж додати до цього ще близько 2 сотні луговиків, що не вправляли — лугове свято є найбільшим по війні святом українського орґанізованого молодняку села й міста у Львові. Першим у нас святом було воно ще і тим, що 80 прц. луговиків на ньому було в одностроях.

*П. Д.*

**Доказом пошани для поляглих героїв є жертва на охорону воєнних могил українських борців!**

## ЗАКЛИК.

Богословська Академія приготовляє видання історії Львівської Духовної Семинарії, яка в 1933 р. святкує ювилей свого 150-літнього існування. Ректорат Академії звертається отсим ще раз з проханням до всіх бувших питомців і настоятелів Львівської Духовної Семинарії, які ще живуть у краю і за границею, щоби взяли участь у тому виданні і надіслали свої причинки, старі світлини, цікавішу переписку, портрети або знимки бувших ректорів о. Степана Теліховського, Венедикта Левицького, Івана Сімаковського і інші спомини та матеріяли, що відносяться до історії Духовної Семинарії або життя й діяльности духовенства. Всі українські часописи прохаємо передрукувати цей заклик.

*о. д-р Йосиф Сліпий*, ректор.

## НОВИНКИ

— **Перед тижнем відкрила фабрика „Фортуна Нова“** свою власну крамницю з солодощами при вул. Руській ч. 20 (дім Дністра). Просимо наше Громадянство не забувати на неї. 14

— **З Живця Черча.** Цьогорічне слотливе літо, що так погано впливає на фреквенцію гостей по наших літницях, не впливає на Черче. Навпаки ліста лікуванців виказує подвійний стан в порівнянні з минулим роком. Пансіони повні. Управа мусіла нагло добудовувати нові кабіни. Викінчено також багато нових мешкань так, що гості не відчувають ні тісноти ні невигоди. В поширеній салі „Палатки“ концертує постійна орхестра і відбуваються всякі імпрези. Минулої неділі з гарним успіхом пройшов концерт Марії Сокіл. На суботу 8. ц. м. на год. 8. веч. приготовила Управа Живця нову атракцію **Концерт Українських Ревелерсів** Хору Українських Ревелерсів „Евгена“ у Львові. Цей незвичайно зіспіваний ансабль має вже свою славу, тож не диво, що зацікавлення ним помітне і то не тільки серед черчанських лікуванців, але і в цілій околиці. 15

— **Нові дійсні члени Наукового Т-ва ім Шевченка у Львові.** Фільольоґічна Секція вибрала дійсними членами: проф. Цезарію Бодуен Куртене-Еренкройц (Вильню), д-ра Костя Кисілевського (Львів), проф. Богдана Лепкого (Краків) проф. д-ра Казимира Мошинського (Краків)

## ҐЕН. БАЛЬБО В ІСЛЯНДІЇ.

З Льондону повідомляють, що ескадра італійських гідропляпів уже долетіла щасливо до Ісляндії. Радісна вістка, що ескадра гідропляпів зближається до столиці Ісляндії Рейкіявік зелектризувала геть усіх його мешканців, які обляглн летунський майдан. На майдан прибули теж премієр Ісляндії і посадник столиці Рейкіявік. Коли над майданом появилася ескадра гідропляпів, захоплена юрба удалила бурхливу овацію для ген. Бальбо. З неменшим ентузіязмом повитали теж італійців провідники ісляндських фашистів. Донечка премієра вручила ген. Бальбо китицю квітів. Столиця Ісляндії прибрала святочний вигляд. Склепи і фабрики позамикано, а будівлі прикрашено ісляндськими та італійськими прапорами.

Хоч атмосферичні умовини не надто сприятливі до дальшого лету, проте ген. Бальбо порішив летіти далі.

## ЧЕРГОВИЙ ПРОЄКТ НА ГОСПОДАРСЬКІ ТРУДНОЩІ.

ЛЬНДОН, 6. 7. ПАТ. Президія конференції радила нині від год. 10. передпол. при замкнених дверях над ходом праці на випадок перервання конференції. Президія конф. залишилась би далі в зміненій формі, щоб уможливити хід нарад конференції. Покищо ніодна держава не поставила формального внеску, щоби конференцію перервати, щоб не стягнути на себе відповідальности за перервання конференції. Одночасно делеґати Персії предложили новий проект президії з пропозиціями, як слід би розвязати господарські труднощі світа. Завтра відбудеться пленарне засідання конференції, яке вирішить речинець, коли відбудеться нова конференція. Сподіються, що господарська конференція відбудеться найскорше в жовтні, але вже в Женеві.

## НЕВЖЕ КІНЕЦЬ КОНФЕРЕНЦІЇ?

ЛЬОНДОН, 6. 7. ПАТ. Бюро Райтера повідомляє, що секретаріят господарської конференції в Льондоні підготовляється вже в дні 8. липня ц. р. виїхати до Женеви.. Тоді конференція закінчилась би.

## ЗАВЗЯТА БОРОТЬБА НЕ ВГАВАЄ.

Болівійські війська повели новий наступ проти парагвайців в околиці Ґран-Чако. Завзята боротьба на відтинку Навана закінчилась поважними втратами болівійців, які мали 1000 убитих і 2000 ранених.

—o—

## ЛЕТУНСЬКА КАТАСТРОФА В БЕРЛІНІ.

БЕРЛІН, 6. 7. ПАТ. На ситківкові корти в Берліні упав нині передпол. з висоти 300 м. спортовий літак. Летун тяжко ранений, а одна пасажерка згинула на місці.

проф. Володимира Радзикевича (Львів), проф. д-ра Яна Рипку (Прага), проф. д-ра Генрика Уляшина (Познань), президента Чеської Академії Наук д-ра Осипа Ферстера (Прага) та проф. д-ра Станислава Шобера (Варшава). Математично-природописно-лікарська секція вибрала дійсними членами: проф. д-ра Дмитра Мордохай-Болтовського (Білорус, Ростів), д-ра Володимира Бриґідера (Станиславів), д-ра Ростислава Ендика (Львів), інж. Івана Кандяка (Львів), д-ра Андрія Ластовецького (Львів), інж. Василя Міліянчука (Львів) та д-ра Ольгу Мрицівну (Львів).

— **З Укр. Наук. Інституту у Берліні** повідомляють нас, що 7-го ц. м. відбувся там виклад доц. д-ра В. Крупницького п. н. „Роля Запорожської Січи в історії України“.

— **Сніг у наших горах.** З Ворохти пишуть нам, що в ночі з 4. на 5-го липня упав там сніг. Верхи Кукул, Кострич і Говерля вкриті грубою верствою снігу. Досі там дощі і студінь, одначе сподіваються з дня на день літньої постійної погоди.

— **Д-р Осип Назарук, редактор „Нової Зорі“** перебув поважну операцію. З останнього числа „Нової Зорі“ довідуємося, що „у шпиталі ім. св. Йосифа Сестер Сальваторіянок д-р Осип Назарук перебув тяжку операцію без наркози. Операція тревала дві години. Переводив її примар шпиталю д-р Шпішмілер по засягненні опінії специяліста від серцевих недуг проф. Ягіча і двох інших специялістів. Недужий поволі приходить до здоровля“.

— **Арештування.** Проти арештованих в Лужку Гор. і Бусовиськах в дні 14. 6. ц. р. о. Ю. Татомира і тов. ведуть слідство за злочин з 68 §; о. Ю. Татомир мимо інтервенції перебуває від дня арештування в тюрмі. Марійку Мацьківну, яку арештували були водночас, звільнили в дні 1. 7. ц. р.

— **Володимир М. Шемет помер.** В Києві помер під кінець м. м. відомий український діяч Володимир М. Шемет. Арештований більшовиками ще 1920 р., просидів Шемет кілька літ в тюрмі, а вийшовши звідти з важкою недугою, жив як „лішенец“ дуже бідно і помер серед нужди майже голодовою смертю.

— **Всюди те саме.** В українській книгарні Ю. Гливки і Сп. в Чернівцях зявилося кілька днів тому 6 жандармів і службовиків сиґуранци, що перевели основну ревізію за нелеґальною літературою, переглядаючи книжку за книжкою. Хоча нічого підозрілого не найшли, проте забрала поліція такі страшні книжки галицького видання, як „Яйчарство“ д-ра Е. Томашівського, „Підручник фотоаматора“ Ю. Дороша, Гр. Квітки „Салдатський партрет“, „Граматичні вправи“ Ом. Поповича, „Історію України“ М. Аркаса й багато інших.

— **Культуртреґерство.** Цими днями появилася на мурах м. Львова відозва підписана віцепрез. м. Львова Іжиком з зазивом, щоби християнське населення взяло участь в ювилейнім святі св. Івана з Дуклі, який спас Львів перед „бандамі Тугай-бея і Хмельніцкеґо“. Залишаємо на боці історичну правду, якою така відозва мало журиться, але п. Іжик та інші члени комітету такого свята здається знають, що у Львочі живуть теж українці, для яких Хмельницький так само не є „бандитом“, як для поляків не є бандитами деякі польські історичні полководці. Чи можемо уявити собі таку відозву французьку або чеську у місті, де живуть теж німці? Навіть при нагоді свята в честь святого не можуть деякі панове діячі обійтися без тонів шовіністичної ненависти!

— **Малярська вистава у Львові.** Польське Товариство Приятелів Красного Мистецтва у Львові відчинило 2-го ц. м. виставу „Літнього сальону“ на пл. Східних Торгів у палаті Мистецтва. Збірні праці виставили: Бельська, Бунш, Кроль та Литвиненко, вибір праць: Ацеданський, Ґруца, Городиський, Новаковська і Рукер. У виставі взяв теж участь Сіхульський.

— **Концерти у Львові.** У салі Великого Міського Театру відбудуться 9-го і 11-го липня два вечорі лавреатів міжнародного художнього танку у варшавськім конкурсі. Участь беруть відзначена першою нагородою Рут Сорель-Абрамович, що донедавна була прімабалеріною берлінської опери, балетмайстер Ґроке і Юлія Маркус, недавно видалеві з Німеччини, крім цього Вюта Бучинська, нагороджена варшавською „Захентою“ за найкращі народні танки.

— **Дальший спад державних доходів Польщі.** Місяць травень приніс дальший спад доходів і видатків польського скарбу. Доходи змаліли у відношенні до квітня на 159.848 проти 141.777 тис. зол., а видатки з 176.444 в квітні до 166.310 тис. зол. в травні. Бюджетовий дефіцит виносив за травень 24,633 тис. проти 15.596 тис. у квітні ц. р. і 14.600 тис. у травні 1932 р. У перших двох місяцях бюджетового року, тобто у квітні і травні було загалом доходів 301.625 тис., а видатків 341.754 тис. зол., внаслідок чого повстав дефіцит в сумі 40.129 тис. зол. („Пяст).

— **Жахлива смерть дитини.** У Збоїсках коло Львова дала дружина вартівника Біндаха дволітній дитині кілька диньок. Дитина-хлопчик почала гризти їх й одною динькою вдавилася. Не помогла нічого лікарська допомога, дитина померла.

— **Ґінекольоґи, що оперують рака в дентистичному інституті.** У Варшаві помер нагло підчас операції щоки відомий польський маляр-декоратор Віценти Драбік. Нагла смерть його на операційному столі заінтриґувала загальну думку і майже всю пресу Польщі, у висліді чого виявлено просто ревеляційні факти. Оце Драбіка оперували в держ. дентистичному інституті у Варшаві на рака, до чого інститут не має ані уповажнень ані потрібного приладдя. Далі виявлено, що на чолі інституту стоїть ґінекольоґ і що, в цілому інституті нема ані одного хірурґа, а проте інститут робив нераз дуже важкі хірурґічні операції, які в його компетенцію не входили та мав спеціяльних нахил бачити всюди рака. Будьякий прищик, виприск чи інших опух, визнавали на інституті раком й оперували, у висліді чого були такі випадки, що оперовано важко зовсім здорових людей, а деякі з них мають від цього до сьогодні втрату на здоровлю. „Іл. Курер Цодзенни“, що написав на цю тему велику статтю, навів кільканацять примірів такої „дикої“ лікарської опіки й помочі інституту і просто вимагає, щоби причину смерти Драбіка, який на думку цього часопису впав теж жертвою отих ненормальних умовин лікування в інституті, передати прокуратурі та притягнути винних до карної відповідальности. Це, на думку „Курера“, конечне так з огляду на повагу інституту, як з огляду на небезпеку для дальших хворих, що лікуватимуться в ньому.

— **Ті, що подвоюють банкноти.** В с. Глушиця серадзького пов. прийшли вночі до сел. Циганка два подорожні і просили переночувати їх. Циганек не тільки дозволив їм спати у хаті, але й нагодував їх, за що вдячні подорожні приобіцяли подвоїти йому усі паперові гроші, які є в нього в хаті. Легковірний мазур дав їм 520 зол. банкнотами, обманці скропили їх якоюсь речовиною з пляшки, завинули в папір і вставили в піч, а тоді запевнили усіх в хаті, що за ніч буде в папері удвоє більше грошей, і пішли спати. Коли вранці Циганек збудився, не застав уже в хаті ні обманців ні грошей в печі.

— **Ріжні вістки.** 4-го ц. м. було у Відні 7 самогубств. — Помер попередній президент арґентинської республики Ірішоен у 80 р. життя. — Університет в Єні святкував 350-ліття свого істнування. — З нагоди міжнародного зїзду скавтів у Будапешті мадярська почта видала окремі значки по 10, 16, 20, 30 і 40 сотиків. — У франц. містечку Оріляк підчас спортового свята один студент так нещасливо кинув диском, що вбив другого на смерть. — У Відні померла 16-літня Гільда Гольовська, здобула австрійське мистецтво в їзді на совгах. — В місті Урушуша (кит. Туркестан) згорів шпиталь, а в ньому 30 хворих, що не могли врятуватися. Крім цього 200 інших хворих попеклося важко. — В Лодзі викликали злодії в кіні „Ракета“ паніку, крикнувши „вогонь“ й у стиску обікрали кільканацять осіб. Чотирьох типів арештували. — В перемиськім маґістраті викрили вже четверте цього року зловживання, на цей раз на суму 4200 зол. — В Любінську біля Тухолі викрила поліція дівчину, яку батьки, тримали як божевільну 9 літ у хлівці на свині, де вона втратила мову та від браку руху лежала спаралізована вже кілька місяців. — Присуджений на 2 роки тюрми за ріжні зловживання львівський адвокат Авін, якому недавно дарували кару і хотіли випустити на волю, відмовився рішуче вийти з тюрми. — Відомий фабрикант обуви Батя задумує заснувати у Ґдині власне корабельне підприємство. — В с. Юрганці біля Вильна божевільна Катерина Юрґова, в якої загорілася хата, вкинула до керниці двох своїх синків, а з 6-літньою дочкою втікла і кинула її теж в ріку. Всі діти втопилися. — У Стокгольмі скінчилися наради всесвітньої енерґетичної конференції. — Німецьке мін-ство пропаґанди створило окремий уряд моди, на чолі якого станула дружина міністра пропаґанди, Ґебельсова.

— **Щаслива мама.** Югославянська селянка Альойзія Нартневич вже вдруге вродила троє дітей; перший раз трьох хлопців, тепер двоє дівчат і одного хлопця.

— **Про антирелігійний рух у СРСР** видав книжку французькою мовою п. Рене Мартель, співавтор „Мазепи“, написаної спільно з І. Борщаком. П. Мартель виїздив недавно до СРСР і мав нагоду на місці познайомитися з цим рухом. Книжка видана у видавництві М. Рівієра.

— **Не міг пережити свого коня.** В місцевості Самбері в Анґлії наложив на себе руку власник малого складу вугілля Ґров з такої причини: Кільканацять останніх літ жив Ґров самітно і мав коня, якого вважав своїм одиноким приятелем. Недавно кінь Ґрова захворів небезпечно і його мусіли добити. З жалю за друзякою Ґров попав в таку меланхолію, що скочив у Темзу і втонув.

# З концертової салі.

*Хор Кубанських Козаків*, який виступив вчора в салі театру Ріжнородностей це зразок найгіршої та найнесмачнішої „халтури“, яку тільки можна собі уявити. Ніодин з великих еміґрантських ресторанів у Берліні чи Парижі не посмів би анґажувати цей ансамбль шести балалайок, (у цьому дві — це мандоліни, одна — ґітара) з репертуаром „концертових мазурків“, в яких не знаємо де дошукатись не тільки „концертовости“, але й мазурка, ще й з виконанням на одному рівні з продукціями першого-ліпшого студентського гуртка мандоліністів. На цій самій „мистецькій“ висоті стояли і сольові продукції (з хором) кафешантанного характеру і танці, в яких вершком були за кожним разом — присюди. Присюди у кубанських козаків!!

Саля театру Ріжнородностей, звичайно порожня на найкращих лесах, вчора була майже повна. Публиці, серед якої м. ін. можна було бачити високих маґістратських достойників, (певно дви чи їх побачите на драмі або опері) — все подобалось: навіть „оригінальні“ костюми (атласові „косоворотки“, обшиті блискучими шнурками, цяцьками, чорні оксамитні шаравари і червоні чоботи). Цікаво, чи якийнебудь чистокровний кубанський козак, подивившись на них угадав би, кого має перед собою... *ар.*

—o—

# Дописи.

### КОПИЧИНЕЧЧИНА.

**Районові конференції для виділів читалень „Просвіти“** відбулися дня 26. червня 1933 р. в Копичинцях і дня 2. липня 1933. в Хоросткові. В першій конференції з покликаних 20 читалень, взяло участь 52 виділових, заступаючих 17 читалень. 3 читальні: Коцюбинці-Нараївка, Жабинці і Теклівка не були заступлені на конференції. У другій конференції, на покликаних 12 читалень, прибуло 39 виділових, заступників 10 читалень, 2 читальні, а саме: Верхівці і Мшанець не прислали своїх відпоручників на конференцію. На обох конференціях від філії Т-ва „Просвіта“ в Копичинцях брали участь голова, управитель Р. Ш. Пенцак Василь, заст. гол. адвокат д-р Безпалько Володимир і директор Украбанку Долгань Петро, скарбник. Д-р Безпалько реферував про нові закони про товариства й подав вказівки, як застосовуватися до вимог закону в читальнях. Поодинокі представники читалень складали звіти з діяльности своїх читалень. Дир. Долгань перевів перевірку касового діловодства, подав заміти з висліду перевірки й вказівки як треба вести касові книги. Дир. Пенцак реферував про завдання поодиноких членів виділу, і головну увагу присвятив справі ведення читальняних бібліотек і способів, як переводити голосне читання по читальнях. Звіти заступлених на обох конференціях 27 читалень виказали, що 22 читальні мають власні домівки, 3 читальні мають площі і підготовляють будову власних домівок, 2 читальні відкриті щойно в 1932 р. не мають ще площ під будову домівок. Членів мають 2.755, з того 528 жінок. Найбільше членів мають читальні в Увислі 256, в Крогульці 222, в Галинківцях 177 і Нижбірку Старім 134. Бібліотеки числять 3.522 книжки, з яких від останніх загальних зборів користало 585 членів і випозичило 3.874 книжки. В читальнях улаштували 10 концертів, 42 театральні вистави й 19 забав. З 27 читалень заступлених на конференції одна читальня в Хлопівці нечинна. З незаступлених на конференції читалень 2 мають власні домівки, 3 не мають ні домівок, ні площ під будову. Копичинці разом з передмістями мають 7 читалень, з тих 4 мають власні домівки, 1 площу під будову, 2 не мають ще ні домівки, ні площі. В усіх селах, також присілках, що належать до районової філії є вже читальні „Просвіти“.

### ТОВМАЧ.

**Чи всюди таке зайнтересування „Рідною Школою“** як у нас? Мале місточко Товмач, здається, взагалі ні чим не інтересується, а „Рідна Школа“ для мешканців Товмача видається таким чужим та далеким, що вони взагалі волють про нього не чути. Кружок „Р. Ш.“ для товмачан — це щось у роді культурного екзотичного товариства десь у якімсь Китаю, що разить своєю агзотичністю, на яке однак годі звертати увагу. З цієї причини в члени Товариства вступило коло 20 осіб, з того 8 заплатило вкладку за 1931-32 р. Що більше, сам виділ навіть не думає докладати жадних зусиль, щоби приєднати членів. Доказом цього Загальні Збори Кружка „Р. Ш.“, які мали відбутися в неділю дня 2. 7. 1933 р. Тому кілька днів Виділ зібраний з тяжкою бідою постановив скликати Загальні Збори: думка прекрасна і гідна похвали, тим більше, що постановлено приєднати як найбільше членів. І щож? У неділю прийшло всього трьох виділових та трьох членів, а решта, здається, вигрівалася на сонці (бо день був прекрасний), а навіть не було на Загальних Зборах самого голови Кружка. Розуміється, що Збори треба було відложити. Не знаємо, чи пишучи це ми викличемо який наслідок. При тім бажаємо лише знати, чи всюди воно так буває, чи лиш товмацька громада стоїть на такому тіснім вищі?

Член Кружка.

# Нові книжки й журнали.

### ЖУРНАЛИ.

**СТУДЕНТСЬКИЙ ШЛЯХ**, ч. 6-7, червень. Зміст: Марсиліянка. В. В.: Співець волі й боротьби. Е. Довженко: Нація, народ, суспільство. Ю. Горліс-Горський: Молодь на українських землях під московською займанщиною. М. Качалуба: Die Studentenarbeitskolonie у Швайцарії. О. Власт: Німецьке катол. студентство та його участь у нац.-соц. русі. М. Колодзінський: Думки з нагоди надходячих ферій. До підготовлення І. студ. культ.-осв. Конгресу. Я. К-ба: Культ. освітня праця в повіті. В. Душник: Українїка в бельгійській пресі. Б. Гулайчук: Українське студентство в Бельгії. А. Ф.: З літератури про Крути і ін.

**КООПЕРАТИВНЕ МОЛОЧАРСТВО**, ч. 7. Львів, 1. липня.

## Скінчім вже раз з довгами за часопис!

**Негайно вишліть передплату за цей місяць та сплачуйте свої борги за попередні місяці.**

# ОГОЛОШЕННЯ

## Театри.

**Великий Міський Театр.**

Неділя, 9. липня Два балетові вечорі лавреатів Міжнародного Танкового Конкурсу у Варшаві.

Вівторок 11. липня Два балетові вечорі лавреатів Міжн. Танк. Конкурсу у Варшаві.

**Театр Ріжнородностей.**

Театр нечинний з причини ферій.

## Кіна.

**АДРІЯ:** „Добродій людськости“ (Бастер Кітон).

**АПОЛЬО:** „Золотий молох“.

**АТЛЯНТИК:** „Ігденбо“ (фільма „Совкіно“), „Пригоди двійника“.

**КАСІНО:** „Королева скорости“.

**КОЛІСЕЙ:** „Бічна вулиця“, ревія: „За рік, за день, за хвилину“.

**КОПЕРНИК:** „Манджурія горить“, „Симфонія 6-х міліонів“.

**МАРУСЕНЬКА:** „Манджурія горить“, „Симфонія 6-х міліонів“.

**МІРАЖ:** „Добрий вояк Швейк“.

**МУЗА:** „Кожному вільно кохати“.

**ПАЛЯС:** „Жінка в смокінгу“.

**ПАН:** „Готель студентів“.

**ПАСАЖ:** „Небезпечна гра“ (Том Мікс), „Пат і Патахон як стрільці“.

**СТИЛЕВЕ:** „Цвітка Гаванни“, Ревія Садовського.

**ХИМЕРА:** „Мущини в її житті“.

**УТІХА:** „Його маленька“ і ревія.

## Закордонне радіо.

**Пятниця, 7. липня 1933.**

**Брно** (341,7) 10.10, 19.35 Легка музика; **Штутгарт** (360,6) 20.00 „Кармен“ оп.; **Гельсінгфорс** (368,1) 19.55 Легка музика; **Ляйпціг** (389,6) 12.00 Легка музика, 16.00, 21.10 Концерт; **Прага** (488,6) 19.25 Легка музика, 20.45 Скрипковий речітать; **Відень** (518,1) 16.55 Концерт солістів; **Будапешт** (550,5) 20.40 Концерт; **Харків** (937,5) 9.00 Орхестра, 10.00 Музика, 13.50 Спів, 16.30, 19.00 Концерт.

**Субота, 8. липня 1933.**

7.00, 7.05, 7.20, 7.25, 7.52, 7.55 Ранішня програма; 12.10, 20.00 Трансмісія з Варшави; 14.55, 19.05, 21.15 Грамофон; 15.05 Сільва рерум, грамофон; 15.25 Господарський комунікат; 15.35 Збіжева біржа; 16.00, 16.30 Концерт; 17.00 „Етика нової людини“, відчит; 18.15 Відчит; 18.35 Фортепян; 19.20 Всячина; 19.40 Літературна хвилина; 22.40 „Спогади з Будапешту“.

## Поширюйте „Діло“.

## Львівське радіо.

**Пятниця, 7. липня 1933.**

7.00, 7.05, 7.20, 7.25, 7.52, 7.55 Ранішня програма; 12.10, 12.35, 18.40 Грамофон; 12.25, 17.15, 20.00—23.00 Трансмісія з Варшави; 12.55 Полудневий денник; 14.55 Сільва рерум, грамофон; 15.25 Господарський комунікат; 15.35 Збіжева біржа; 16.00 Концерт; 17.00 Гутірка; 18.15 „Канцлер Лев Сапіга“, відчит; 19.20 Всячина; 19.40 „На овиді“; 19.55 Хвилина Льв. Залізн. Дирекції.

**Субота, 8. липня 1933.**

**Моравська Острава** (263,8) 18.00 Концерт; **Копенгаген** (281,2) 20.00 Веселий вечір; **Міляно** (331,4) 11.15 Радіоорхестра; 20.45 Оперетка; **Штрасбург** (345,2) 17.00 Концерт; **Штутгарт** (360,6) 10.10 Концерт; **Ляйпціг** (389,6) 12.00 Грамофонові плити; **Букарешт** (394,2) 17.00 Легка музика; **Білгород** (429,7) 20.30 Симфонічний концерт; **Рим** (441,2) 20.45 Вечір італійської музики; **Рига** (525) 19.30 Концерт; **Харків** (937,5) 9.00, 13.50, 18.00, 19.00 Концерт, 16.20 Грамофон; **Ленінград** (857,1) 16.00, 17.05 Концерт.

## ОПОВІСТКИ

За оголошення редакція не відповідає

**Конкурс на приняття кандидатів до Гр.-кат. Духовної Семинарії у Львові на акад. рік 1933-34.** Подання вносити до Митрополичого Ординаріяту у Львові до дня **20. серпня 1933.** і долучити: свідоцтво хрещення і миропомазання, свідоцтво зрілости і всі гімназійні свідоцтва, свідоцтво моральности від Уряду Парохіяльного або Деканального, точний опис життя — в ньому подати родовід, хід студій, які перебув недуги, де перебував чим трудився від матури досі, — заяву, чи рішений бути жонатим, чи безженним священиком і чи готов присвятитися місійній праці. 18

**ПОДЯКА.**

Отсею дорогою складаємо найсердечнішу подяку Впр. Духовенству і Вп. Громадянам, що віддали послідну прислугу нашій Найдорожчій Дитині і Сестрі Зиновії. Рівнож дуже щиро дякуємо всім Другам, Знайомим і Родині за устні й письменні заяви співчуття, через що помогли нам нести важкий хрест в нашім великім горю.

**Ольга Демянчукова з доньками.**

Коломия, в 1933 році. 1-1

## БІРЖА.

**ДОЛЯР.**

Доляр паде далі. В четвер у полудне філія Польського Банку у Львові обнизила курс доляра до 6.45 зол. Тенденція знижкова.

## ЗБІЖЕ.

| За 100 кг. льоко ст. над. парітас 200 км. Ціни ринк. | золотих від | золотих до |
|---|---|---|
| Пшениця двірська | 34·75 | 35·25 |
| Пшениця збірна | 33·— | 33·50 |
| Жито одноціле | 19·50 | 19·75 |
| Жито збірне | 18·75 | 19·— |
| Ячмінь двір. одноцілий | 17·50 | 18·— |
| Ячмінь на мливо | 15·50 | 16·— |
| Овес галицький | 9·75 | 10·25 |
| Овес замоклий | 13·25 | 17·75 |
| Кукурудза краєва | 17·75 | 18·25 |
| Бараболя промисл. | 2·50 | 3·— |
| Фасоля біла | 17·— | 20·— |
| Фасоля колірова | 13·— | 14·— |
| Фасоля краса (з мішк.) | 14·— | 15·— |
| Горох пів-Вікторія | 22·— | 24·— |
| Горох полевий | 17·— | 19·— |
| Бобик | 10·50 | 11·— |
| Вика чорна | 8·25 | 8·75 |
| Вика сіра | 7·75 | 8·— |
| Сіно солодке прасов. | 6·50 | 7·50 |
| Солома прасована | 4·50 | 5·— |
| Гречка | 15·75 | 16·25 |
| Льон | 38·— | 40·— |
| Лубин синій | 8·— | 8·25 |
| Ріпак озимий | 40·— | 42·— |
| Висівки житні | 9·— | 9·25 |
| Висівки пшеничні | 8·75 | 9·— |
| Пшоно | 29·50 | 30·50 |
| Просо краєве | 21·— | 25·— |
| Макухи льняні | 17·— | 18·— |
| Конюшина черв. зв. | 70·— | 72·— |
| Мак синій | 180·— | 190·— |
| Мак сивий | 160·— | 170·— |

| 100 кг. льоко Львів | від | до |
|---|---|---|
| Пшениця двірська | 36·25 | 36·75 |
| Пшениця збірна | 34·50 | 35·— |
| Жито одноціле | 21·25 | 21·50 |
| Жито збірне | 20·50 | 20·75 |
| Ячмінь на мливо | 16·75 | 17·25 |
| Овес збірний | 13·50 | 14·— |
| Мука пшен. люксусова | 66·50 | 67·— |
| Мука пшен. 65 проц. | 46·— | 47·— |
| Мука житня тип уряд. | 37·50 | 38·— |
| Висівки житні | 9·— | 9·50 |
| Висівки пшеничні | 9·25 | 9·50 |
| Крупи ячмінні грубші | 28·— | 30·— |
| Пшоно ч. 1 | 38·— | 40·— |
| Пенцак ч. 10 | 28·— | 30·— |
| Сіно солодке кр. пр. | 7·50 | 8·50 |

**ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ“.**

„Маслосоюз“ платив кооперативам дня 6. VII.: масло 2.10, молоко 15 сот., сметана 70 сот., яйця 2.80 за копу. Тенденція на масло, сметану і яйця удержана, на молоко слаба.

**Оголошуйтеся в найстаршім укр. щоденнику „ДІЛО“!**

## ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає

**БРОНЗІВНИЧА** робітня Фединського Стефана Львів, Ринок 9, виробляє нові, відновляє і позолочує всі церковні річи з металів. 2496 1-

**РУТИНОВАНИЙ** адвокатський аплікант з покінченою адвокатською практикою шукає місця у адвоката. Може вести самостійно канцелярію. Зголошення: Адміністрація „Діла“ під „Здібний“.

## ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає

АДВОКАТ

**Др. Михайло Бабій**

**отворив і веде адвокатську канцелярію у ЛЬВОВІ ПРИ ВУЛ. ЛЬВА САПІГИ 65.**

**Девять золотих за 1 доляр**

(також книжечками М. К. О. і Г. К. О.) числю при продажі найкраще положеної будів. парцелі у Львові. — Зголошення: **Пекарська 50. — Управа дому.**

**НАКЛАДНЯ SCHERL у БЕРЛІНІ**

поручає такі свої видавництва:

**Berliner Lokalanzeiger, Der Tag, Berliner Nachtausgabe, Der Montag, Die Woche, Die Gartenlaube, Filmwelt, Sport im Bild, Scherls Magazin, Algemeiner Wegweiser, Praktischer Wegweiser.**

Адреса всіх видавництв:

**BERLIN SW 68, Zimmerstrasse 35-41**

У листах треба зазначувати:

**Ausland-Abteilung.** Місця платности в Польщі: Банк для торговлі та промислу Познань (чекове конто в ПКО ч. 200.495). Почтове конто в Берліні: Berlin, Nr. 3.111. 25-

**НАЙКРАЩИЙ ВІДПОЧИНОК І ЗНАМЕНИТИЙ ХАРЧ у Пансіоні „ЗЕЛЕМИН“ ГРЕБЕНІВ**

Затишне місце, сонячні кімнати. Ціни низькі.

## ЦІННИК ОГОЛОШЕНЬ У ЩОДЕННИКУ „ДІЛО“.

Розмір часопису: 3 шпальти текстові і 8 шпальт оголошеневих.

| | |
|---|---|
| 1 мм. одношпальтовий або його місце в рубриці оголошень | зол. 0.15 |
| 1 „ одношпальтовий надіслане і некрольоги | „ 0·40 |
| 1 „ „ в тексті і новинках | „ 0·48 |
| 1 „ „ на першій сторінці | „ 0·55 |

Дрібні оголошення від слова:

| | |
|---|---|
| матримоніяльні по | зол. 0.15 |
| купно, продаж, винаєм і т. п. | „ 0·10 |
| шукаючі праці | „ 0·08 |

слова товстим друком подвійно.

| | |
|---|---|
| Остання сторінка 1/1 | зол. 350·— |
| „ „ 1/2 | „ 200·— |
| „ „ 1/4 | „ 110·— |
| „ „ 1/8 | „ 60·— |

Текстові сторони 50 проц. дорожче.

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло“. З друкарні Вид. Спілки „Діло“, Львів, Ринок 10.